

[Larsen (Bjerre).]

stige det Beløb, der svarer til Forskellen mellem 9 000 Kr. og tidligere modtagne Laan, medens det derimod for Brug, der er oprettet efter Loven af 22. Juni 1917 eller senere Tillægslove, er fastsat, at Tillægslaanet ikke maa overstige det Beløb, der svarer til Forskellen mellem 12 000 Kr. og tidligere modtagne Laan.

Heroverfor vil jeg gerne sige, at for de førstnævnte Brug er det vistnok for lille et Beløb, der er fastsat som Laane-rænse, og jeg takker den højtærede Minister for, at han i sin Forelæggelsestale udtalte sig velvilligt med Hensyn til en Forhøjelse til 12 000 Kr. Jeg tror, at det vil have sin store Betydning, at man for de førstnævnte Brug gør Marginen saa bred.

Til saadanne Tillægslaan kan i alt anvendes 600 000 Kr. aarlig af den i § 41 omtalte Sum.

De to sidste Kapitler indeholder forskellige Bestemmelser vedrørende Lovens Administration, bl. a. fastslaas det, at alle Afgifter, som ellers ved Køb og Salg af Jord falder paa de forskellige Papirer, bortfalder. I sidste Kapitel fastslaas, hvilke Love denne træder i Stedet for, og hvilke Paragraffer i tidligere Love der fremdeles er gældende.

Efter at jeg saa nogenlunde har gennemgaaet Lovforslaget og omtalt den urimelige Modstand, som Oppositionspartierne rejste mod det tilsvarende Lovforslag i Fjor, vil jeg foreløbig, inden jeg gaar over til at tale om de to andre Lovforslag, gerne sige, at jeg har nogen Grund til at formode, at disse Partier, efter at de nu har haft ca. 1 Aars Betænkningstid, og efter de mange Møder, der i Sommerens Løb er holdt om Spørgsmaalet, er lidt anderledes indstillet til den kommende Udvalgsforhandling, end Tilfældet var i Fjor. I alt Fald har Tiden, der er gaaet, ikke formaaet at afsvække Befolkningens dybtgaaende Interesse for Jordlovene i den af den højtærede Landbrugsminister forelagte Form, tværtimod.

Jeg vil derefter gerne vende mig til det af det ærede Medlem Hr. Ulrich forelagte Lovforslag og vil med det samme sige, at dette Lovforslag indeholder ikke meget for Udstykningen. § 1 siger, at til Udstykningen anvendes de Midler, der indkommer som Renter og Afdrag af Jordfondens Formue. Det er til at overse, det kan blive ca. 4 Mill. Kr. alt i alt, som kan anvendes til Formaalet. Det bliver et meget stærkt begrænset Antal Brug, der kan oprettes, og det vil saa godt som intet sige til en

rimelig Løsning af det overmaade store og vigtige Spørgsmaal, som vor Jordlovgivning er.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde i sin Forelæggelsestale noget om, at man ikke stadig kunde anvende Millionbeløb til Fremme af unge Mænds Etablering indenfor Landbrugserhvervet, naar Staten ikke samtidig saa sig i Stand til at yde lignende Millionbeløb til andre Erhvervs unge Menneskers Etablering.

Denne Udtalelse danner Baggrund for meget Snæversyn, forekommer det mig. Det ærede Medlem kan dog ikke komme udenom, at der netop gennem Udstykning skabes Arbejde til de forskellige Sider, endogsaa meget Arbejde, og der er vist ingen af de Midler, som Statskassen anvender, og som her for største Delen er Laan, der maa forrentes, der skaber saa megen Produktivitet og Arbejde som de Midler, der anvendes til Oprettelse af Husmandsbrug.

Udstykningen betyder ikke alene Arbejde for de Mennesker, som kommer ind i Produktionen, og som er medvirkende til at bringe større Værdier frem til Fordel for dem selv og for hele Samfundet, men Udstykning betyder Arbejde til alle Sider. Det betyder Arbejde til vore Bygningshaandværkere, til vore Arbejdsmand, og atter igen til vor Industri, der skal fremskaffe Maskiner, Avlsredskaber o. s. v., og den større Produktion giver Arbejde til vore Transportarbejdere, til vor Handel og vor Søfart, kort sagt, det, der foregaar gennem Udstykningen, meddeler sig ud til de forskellige Grene af Erhvervslivet.

Jeg har i denne Sommer, der nu er gaaet, haft Lejlighed til paa nært Hold at se, hvilken Indfyldelse en Udstykning har paa Erhvervslivet, idet jeg har været den paa Herregaarden Boller udførte Udstykning paa ganske nært Hold. Hvilket glædeligt Syn har det ikke været at se den Travlhed, der har hersket ved disse nye Bygningers Opførelse. Haandværkere i meget vid Omkreds har været beskæftiget, Omegnens Teglværker er saaledes anspændt i Driften, at de ikke altid har været leveringsdygtige, til Trods for at de var paa højeste Ydeevne. Kort sagt, Arbejde, Liv og Virksomhed der, hvor der før herskede Stilhed, og hvor Markens Afgrøde ikke før kunde føde en Forpagterfamilie.

Lader man Udstykningen standse eller indskrænkes til det, som det ærede Medlem Hr. Ulrich ønsker, er det at sammenligne med Frostens, der binder Vandene og med sit isnende Favntag hindrer al Fremfærd.